

مردم محروم و بسیار فقیر صحرای غربی آفریقا بعد از مبارزات طولانی با استعمار اسپانیا و اشغال مراکش به دلیل حمایت کشورهای اروپایی و آمریکا از دولت مراکش، تنها هستند و مدتهای مدیدی است که آرزوی آنها برای پایان اشغال مراکش و کسب استقلال در اذهان عمومی مردم جهان به فراموشی سپرده شده است و دیگر به آن توجهی نمی شود !!!!

کشور صحرای غربی آفریقا با وسعت ۲۶۶۰۰۰ کیلومتر مربع و آب و هوای گرم و خشک و بیابانی در جنوب مراکش و در غرب کشور های موریتانی و الجزائر در شمال-غربی قاره آفریقا واقع شده است. این سرزمین محل سکونت اقوام بربر و عرب میباشد که از ۱۰۰۰ سال قبل از تولد مسیح از دیگر نقاط آفریقا مثل یمن به آنجا کوچ کرده اند. در سالهای ۷۰۰ تا ۹۰۰ میلادی اسپانیایی ها، فرانسویها و هلندیها بخش هایی از این کشور را اشغال کردند و از قرن پانزدهم تا سال ۱۹۶۱ که اسپانیا رسماً صحرای غربی را یکی از استانی خود اعلام کرد، این سرزمین شاهد قراردادهای سیاسی و درگیری های متعدد نظامی بین مردم آنجا و استعمارگران خارجی بوده است. در سال ۱۹۶۲ سازمان ملل، صحرای غربی را در لیست کشورهایایی قرار داد که باید از آنها استعمارزدایی بشود و در سال ۱۹۶۵ مجمع عمومی سازمان ملل حق خود مختاری و تعیین سرنوشت برای مردم کشور صحرای غربی را تصویب کرد. در سال ۱۹۶۷ آقای سیدی براهیم بصیری که بعد از پایان تحصیلات در مصر به صحرای غربی بازگشت، سازمان حرکت التحریر را برای مبارزه با استعمار اسپانیا تأسیس کرد اما ارتش اسپانیا مستقر در صحرا، تظاهرات مسالمت آمیز این سازمان را بشدت سرکوب و قتل عام کرد که در نتیجه در سال ۱۹۷۲ آقای مصطفی عوالی عضو سابق حزب کمونیست مراکش با تأسیس جبهه پولیساریو و با حمایت کشور الجزائر مبارزه مسلحانه بر علیه ارتش اسپانیا را آغاز کرد.

جبهه آزادیبخش مردم صحرا به نام پولیساریو بر اساس اساسنامه مصوبه درونی تا زمانی که کشور صحرا تحت اشغال مراکش است و به استقلال دست نیافته است به عنوان يك جبهه سیاسی_نظامی فعالیت خواهد کرد و بعد از کسب استقلال به يك یا چند حزب سیاسی تبدیل خواهد شد. در سال ۱۹۷۵ وقتی که دولت اسپانیا تصمیم گرفت که به استعمار کشور صحرای غربی خاتمه دهد و آنجا را ترك کند دو کشور همسایه یعنی مراکش و موریتانی مدعی مالکیت آن شدند که سازمان ملل يك هیأت تحقیق به آنجا اعزام کرد و این هیأت بعد از تحقیقات مفصل اعلام کرد که مردم صحرای غربی خواستار استقلال کامل تحت رهبری جبهه پولیساریو هستند اما دولت اسپانیا قبل از ترك صحرای غربی آنجا را بین دو کشور مراکش و موریتانی تقسیم کرد و پولیساریو ضمن محکوم کردن این عمل خواستار مراجعه به افکار عمومی مردم صحرا و برگزاری رفراندوم شد.

بدین ترتیب از سال ۱۹۷۵ تا سال ۱۹۹۱ ارتش پولیساریو با حمایت کوبا و الجزایر با داشتن ۱۵۰۰۰ نیروی مسلح با ارتشهای دو کشور مراکش و موریتانی وارد جنگی سخت شد. در سال ۱۹۷۶ آقای مصطفی عوالی رهبر و بنیانگذار پولیساریو در يك عملیات مسلحانه در شهر نواک شوت پایتخت موریتانی به قتل رسید و آقای محمد عبدالعزیز در آگوست همان سال در دومین مجمع عمومی پولیساریو به رهبری این جبهه انتخاب شد. سرزمین صحرای غربی بسیار خشک و صحرایی است و صرفنظر از موقعیت جغرافیایی آن، فقط معادن فسفر آن است که طمع مراکش را برای اشغال این سرزمین برانگیخته است. مراکش با کشیدن دیواری شنی به طول ۲۵۰۰ کیلومتر و به ارتفاع ۲ متر و مین گذاری کردن محدوده این دیوار، قسمتهای مهم و معادن فسفر صحرای غربی را ضمن ضمیمه به خاک خود آن را از حملات چریکهای پولیساریو حفاظت کرده است. در نتیجه ادامه جنگ ۱۶۵۰۰۰ نفر از جمعیت ۲۰۰۰۰۰۰ نفری مردم صحرا به کشور الجزایر پناهنده شده اند و در کمپ تیندورف در خاک الجزایر که در کنترل پولیساریو است سکونت کرده اند. در همین کمپ، جبهه پولیساریو

حکومت در تبعید با نام جمهوری دموکراتیک عربی صحرا SADR را تشکیل داده است که توسط ۷۶ کشور جهان به رسمیت شناخته شده است و در حالیکه عضو اتحادیه آفریقا است اما به عضویت سازمان ملل پذیرفته نشده است. در سال ۱۹۹۱ با دخالت سازمان ملل، بین جبههٔ پولیساریو و دولت مراکش قرارداد آتش بس امضاء شد اما در سال ۱۹۹۷ در یک درگیری نظامی، پادگان ۲۰۰۰ نفره در شهر گوتا توسط چریکهای پولیساریو تسخیر شد و ۵ هواپیمای نظامی که در میان آنها یک جنگندهٔ F-5 و یک هواپیمای حمل و نقل C-130 بودند ساقط شدند و دولت مراکش چریکهای پولیساریو را متهم به استفاده از موشکهای روسی سام ۸و۶ تانکهای T-54 کرد اما در بازدید خبرنگار از منطقه، آنها هیچ اثری از این تسلیحات را ندیدند. در سال ۱۹۹۹ ارتش موریتانی از صحرای غربی عقب نشینی کرد و مراکش تمام صحرای غربی را به اشغال نظامی خود در آورد. در سال ۲۰۰۴ جبههٔ پولیساریو تعداد ۱۰۰ نفر از سربازان ارتش مراکش را که مدت ۲۰ سال در اسارت داشت آزاد کرد.

دولت مراکش که روابط بسیار نزدیکی با رژیم شاه ایران داشت یکی از متحدان نظامی و سیاسی آمریکا در منطقه است که سالانه مبالغ کلانی کمک مالی از آن دریافت میکند و همین موضوع باعث ایجاد مشکلاتی برای مردم صحرا در راه کسب آزادی و استقلال از اشغال مراکش شده است. تقریباً تمامی ۷۶ کشوری که دولت در تبعید صحرای غربی آفریقا را به رسمیت شناخته اند کشورهای جهان سوم هستند.